

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) il.daf@dafyom.co.il

חולין דף מא.

דברים דלהלן, האם נאסרו גם להדיוט או רק לגבוה - אליבא דרב הונא? [תוד"ה תא שמע].

עשה מעשה בבהמה	בכלים שלא נעשה בהם מעשה לשנותם	בעבודה זרה
אסור להדיוט	לקושיית התוס': אסור להדיוט לתירוץ התוס': אסור רק לגבוה	
----	אסור רק לגבוה	בבית חוניו למ"ד שאינו ע"ז?

האם אדם יכול לאסור דבר שאינו שלו - אליבא דרב נחמן ודעימיה?

בישראל מומר, או בגוי	בישראל שאינו מומר	להו"א דס"ל רק כר' יהודה
לא יכול	לא יכול	
יכול ¹	לא יכול	למסקנא דס"ל גם כת"ק

האם מותר לשחוט לתוך גומא כדלהלן? [תוד"ה אין].

בגומא מלוכלכת	בגומא נקיה	לרש"י - משום שהוא חוק המינים
אסור	אסור	
מותר ²	אסור	לר"ת - משום דנראה כמקבל דם לע"ז?

האם יש איסור משום מראית עין בצינעא באופנים דלהלן? [תוד"ה ובשוק].

בדבר שאם היו רואים אותו היה חשד	בדבר שגם אם היו רואים אותו לא היה חשד	לרב
יש	אין	
אין ³	אין	לירושלמי

¹ ולכן בתחילה תירצה הגמ' את כל הראיות שמשמע מהם שאדם יכול לאסור דבר שאינו שלו, דמיירי בשותפים, ומשום דסברנו שס"ל כר' יהודה שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו אפי' גוי לא אוסר, אולם אח"כ שהעמידו הנך אמוראים דבריהם גם כת"ק, הם מבארים את כל הברייתות שוב באופן של ישראל מומר וכת"ק.

² והקשו התוס' על דבריו, דא"כ למה במנקה חצרו צריך לשחוט חוץ לגומא וכו', שישחט לתוך גומא מלוכלכת, ועי' תוס' רא"ש.

³ הירושלמי ס"ל שכל המשניות שתירצו בבבלי בפרק במה אשה אליבא דרב, הם באמת חולקות על רב, ולא ס"ל לירושלמי לחלק ולומר שדוקא אסור בצינעא בדבר שאם היה עושה בשוק היה בו חשד. ולכך אם באמת אסור לשחוט בגומא בשוק אסור גם בתוך חצרו למאן דאית ליה מראית עין, ולכך ס"ל לירושלמי שמשנתנו שהתירה היא דלא כרב.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף מא:

השוחט חולין בחוץ, ואמר בשחיטתו ששוחט לשם דברים דלהלן, מה דין השחיטה?

לשם עולה, זבחים - שלמים, אשם תלוי ¹ , פסח, תודה	לשם חטאת, אשם ודאי, בכור, מעשר, תמורה	
שחיטתו פסולה	שחיטתו כשרה	לתנא קמא
שחיטתו כשרה ²	שחיטתו כשרה	לר' שמעון

השוחט חולין בחוץ לשם חטאת / תמורה באופנים דלהלן, מה דין שחיטתו?

היה מחוייב חטאת / היה לו זבח בביתו	לא היה מחוייב חטאת / לא היה לו זבח בביתו	
שחיטתו כשרה	שחיטתו כשרה	אמר לשם חטאת סתם / אמר לשם תמורה סתם
שחיטתו פסולה	שחיטתו כשרה	אמר לשם חטאתי³ / אמר לשם תמורת זבחי

השוחט חולין בחוץ לשם עולת יולדת, ויש לו אשה, מה דין השחיטה?

אמר לשם עולת יולדת בסתם	אמר לשם עולת אשתי	
שחיטתו כשרה	שחיטתו פסולה ⁴	לגירסתנו בגמ' ול"ק ברש"י
שחיטתו כשרה	שחיטתו כשרה ⁵	ללישנא אחרינא ברש"י

¹ ואוקמה בגמ' כמ"ד אדם מתנדב אשם תלוי בכל יום.

² רש"י מפרש שר"ש לא חושש למראית העין, ר"ל, דת"ק שפוסל בכל אלו הוא משום שבאים בנדר ונדבה, וכשאומר בשחיטתו שהוא שוחט לאחד מכל הדברים האלו, הרואה אומר עכשיו הוא מקדיש, ואם נתיר יאמרו דשחוט חוץ כשרים. ור"ש לית ליה לאיסור מראית עין, ולכך הוא מכשיר. אולם תוס' (ד"ה ורב) חולקים בטעמו של ר' שמעון, ומפרשים דטעמו של ר"ש משום "שלא התנדב כדרך המתנדבים", וא"כ אין כאן בכלל מראית עין של הקדש, ולא מיחלף בשחוט חוץ.

³ אמנם אם אמר "הרי זו חטאתי" - לא אמר כלום, דדוקא כשאומר לשם חטאת מיחלף, תוד"ה והא.

⁴ ובא להשמיע לנו, דאפי"א אם לא ידוע שילדה לא אמרינן שאם היתה יולדת היה לזה קול, דיתכן שהפילה, ולכן שחיטתו פסולה - דאולי אינו משקר ונראה כאילו מקדיש עתה והוי כשחוט חוץ ויבואו להחליף וכנ"ל.

⁵ וגרסינן לאתויי עולת יולדת - כשרה, מהו דתימא אימא ילודי יליד, קמ"ל דאם איתא דאוליד קלא אית לה. והיינו שהקמ"ל שלא חוששים ללידה היכא שאין קול, ויודעים שהוא משקר - ולכך שחיטתו כשרה דלא מיחלף בשחוט חוץ.